

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/255733>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

MR. H. P. G. QUACK,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE RECHTSGELEERDE FACULTEIT

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

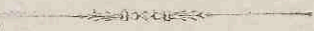
TE VERDEDIGEN

op ZATERDAG den 19den DECEMBER 1874, te 3 uren,

DOOR

FRANÇOIS NICOLAAS VAN DER BILT,

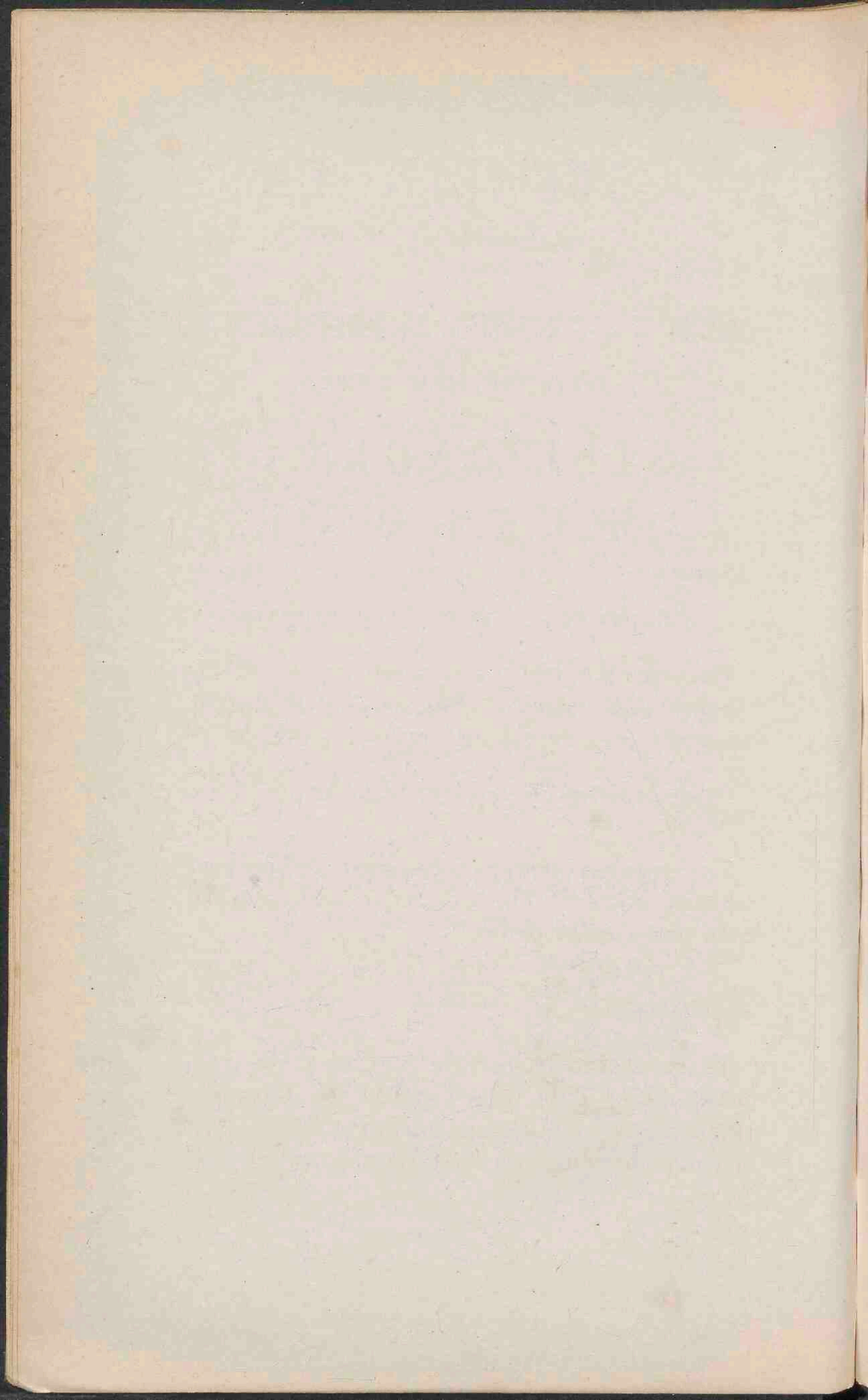
GEDOREN TE KAPELLE (ZUID BEVELAND).

UTRECHT,

J. DE KRUYFF.

1874.

STELLINGEN.

I.

Ten onrechte leiden sommigen uit L. 24. D. »Depositum vel contra» (16.3) af, dat depositum irregulare geen depositum, maar mutuum is.

II.

Ten onrechte beweren SCHÖMAN (Lehre vom Schadensersatz II Th.) e. a., dat het begrip van mora geene culpa omvat.

III.

Te recht zegt WINDSCHEID (Lehrbuch des Pandekten-rechts I bl. 719): »Das den Rang der »Pfandrechte bestimmende, zeitverhältnisz ist »nicht nothwendig das ihrer Entstehung»

IV.

Art. 20 B. W. wordt door art. 28 C. P. aangevuld.

V.

Voor de nietigheid van art. 270 al. 2 B. W. is dolus aan de zijde van den man alleen niet voldoende, maar er moet ook dolus zijn aan de zijde van den persoon, met wien de man gehandeld heeft.

VI.

Het ware beter geweest, als de wet alleen het woord »domicilie” en niet het woord »woonplaats” had gebruikt.

VII.

De eed, bedoeld in art. 1638 B. W. is de gewone decisoire.

VIII.

De kooper eener erfenis heeft niet de »rechtsvordering tot verkrijging der erfenis.”

IX.

Hij, die op het oogenblik van het openvallen der nalatenschap geen erfgenaam is, maar dit eerst later door toevallige omstandigheden is geworden, heeft geen aanspraak op een wettig erfdeel.

X.

De curator betaalt patent als koopman, wanneer de failliet zijn bedrijf voortzet ten voordeele van den boedel.

XI.

Een gehomologeerd accoord is een vonnis en geene overeenkomst.

XII.

Ten onrechte beweren ASSER c. s., dat dading in handelszaken door getuigen kan worden bewezen.

XIII.

Het is beter in een faillissement rechtsgeleerden, dan kooplieden tot curators te kiezen.

XIV.

Ook zij, die tot het sluiten van dadingen onbekwaam zijn, kunnen eene minnelijke schikking aangaan.

XV.

Art 475 n°. 2 C. P. moet alzoo verstaan worden, dat den logementhouder of herbergier een bekwame termijn tot inschrijving gelaten worde

XVI.

De straf van deportatie is af te keuren.

XVII.

Ten onrechte heeft de H. R. bij arrest van 21 Julij 1874 beslist dat art. 66 C. P. van toepassing is, alvorens de strafbaarheid van een feit uitgemaakt is.

XVIII.

Een expediteur, die buskruit per spoortrein verzendt, is niet strafbaar, (artt. 91 en 92 Kon. besluit 12 Mei 1863, art. 1 wet 6 Maart 1818, S. b. 12).

XIX.

Te recht zegt DE BOSCH KEMPER (Wetboek van Strafv. dl. III ad art. 223) dat het beginsel van art. 94 Burg. Rechtsv. ook in zake van dagvaardingen in correctionele zaken moet aangenomen worden.

XX.

De bepaling van art. 198 der Grondw. »Geene »verandering mag gedurende een Regentschap »worden gemaakt» verdient afkeuring.

XXI.

Het verleenen van pensioenen is als algemeene regcl af te keuren.

XXII.

De verdeeling van den grond in weinig groote grondeigendommen is te verkiezen boven die in vele kleine.

XXIII.

Belastingen op de weelde zijn als ondoeltreffend af te keuren.

